

Ligeledes undgik Bygherrerne ved Optagelse af kortfristede Laan den Risiko, der ved en Belaaning af Kasseobligationerne var forbundet med Bankens Opsigelsesret.

Ifølge Bestemmelsen i Lovens § 3, Stk. 1, kunde Laan hos Laanefonden af 1940 ikke ydes til Dækning af Omkostninger ved Byggearbejder, der blev afsluttet efter Udgangen af Aaret 1940, men under Hensyn til de ved Slutningen af dette Aar fremdeles herskende usikre Kursforhold blev Fristen ved Lov af 17. December 1940 forlænget til Udgangen af 1941 og ved Lov af 22. December 1941 yderligere til Udgangen af Aaret 1942. Sidstnævnte Forlængelse, der fandt Sted paa et Tidspunkt, hvor Fonden i over et Aar ikke havde ydet noget Laan, og de faa resterende Laan hos Fonden var opsgagt til Indfrielse i December Termin 1941, var begrundet med det ønskelige i, at Fonden fremdeles i Tilfælde af en — muligvis pludselig — indtrædende Rentestigning kunde staa beredt til umiddelbar Genoptagelse af sin Virksomhed, uden at det var nødvendigt først at tilvejebringe ny Lovhjemmel herfor.

Det Landstingsudvalg, der havde Forslaget til den i December 1941 gennemførte Lov til Behandling, henstillede i sin Betænkning til Indenrigsministeren i god Tid inden Lovens Udløb at overveje, om man ikke ved en eventuel yderligere Forlængelse skulde *give Loven en længere Løbetid*. Denne Henstilling lovede Indenrigsministeren at tage under Overvejelse. Da han i Oktober 1942 fremsatte Forslag om en saadan yderligere Forlængelse, var Gyldighedstiden dog som hidtil foreslaaet begrænset til et Aar, men Ministeren udtalte i sin Fremsættelsestale i Landstinget, at han intet havde imod, at Mulighederne for at overvinde de Vanskeligheder, der vilde være forbundet med at give Laanefonden en mere permanent Karakter, blev prøvet.

Under Sagens Behandling i et Landstingsudvalg viste det sig imidlertid umuligt at naa til Afslutning af Behandlingen af Spørgsmaalet om Gennemførelse af en mere varig Lov inden 1. Januar 1943. Paa Forslag af Indenrigsministeren enedes man derfor om, *at Loven foreløbig kun skulde forlænges for 1/2 Aar*, idet Ministeren samtidig udtalte, at det var Hensigten senere at fremsætte et nyt Lovforslag, saa at Landstinget kunde faa Lejlighed til at arbejde videre med Spørgsmaalet.